

DE SLANGEN VAN AUDUBON. PRENT 52. DE HARLEKIJKORAALSLANG MICRURUS FULVIUS

THE SNAKES OF AUDUBON. PLATE 52. THE HARLEQUIN SNAKE MICRURUS FULVIUS

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse
www.verveen.eu

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse NL
www.verveen.eu

In de besprekingen van de vier door Audubon naar het leven en op ware grootte geschilderde vogelscènes waarbij een slang betrokken is, komt prent 52 van de Havell-uitgave als *tweedé* aan de beurt. De plaat komt uit de originele uitgave die in 1833 door het Teylers Museum werd aangekocht en die ik hier met toestemming van en met dank aan het Teylers Museum kan reproduceren. In de tweede en kleinere Bowen Royal Octavo editie is het plaat 41 geworden.¹

Zoals in het onderschrift staat geschreven, beeldt deze plaat 'Chuck-will's-Widow' uit; de nachtzwaluw *Caprimulgus carolinensis* (letterlijk de geitenmelker uit Carolina). Het is een goed gecamoufleerde, vrij grote vogel, die 's nachts laag over de grond vliegend op insecten en ander klein gedierte jaagt en overdag in boomholten slaapt.

In het Engels heet de vogel 'Chuck-will's-Widow', omdat hij in de schemering luidekeels 'zijn eigen naam roept'²; het is dus een onomatopee, een klanknabootsing. Een verkenning op het internet leert ons, dat die namen echt bestaan. Zo is 'Chuck'

In the description of the four lifelike and life-size paintings by Audubon of bird scenes involving a snake, Plate 52 will be the *second* one. The picture stems from the original 1833 double elephant folio Havell edition owned by, present in and reproduced here by courtesy of Teylers Museum at Haarlem. It became Plate 41 in the with respect to page and picture size smaller second edition, the so-called Bowen Royal Octavo edition (1840-1871).¹

The name of the bird is written in the text at the bottom of the print. It is Chuck will's Widow, the nightjar or goatsucker *Caprimulgus carolinensis* (literally the goatmilker from Carolina). This bird is a very well camouflaged medium-sized to large nocturnal bird. At night it hunts actively by flying low over the ground in search of insects, while it roosts in hollow trees during the day.

Its name is an onomatopy for the bird repeatedly 'sings its own name' at dusk.² An exploration on the Internet shows that the onomatopoeic transcription of the birdcall is based on real names, for 'Chuck' is a

een gebruikelijke voornaam en komt 'Will' ook als achternaam voor. Zelfs van deze combinatie van voor- en achternaam zijn voorbeelden te vinden. Toen ik op deze zoektocht op een in Virginia gelegen Amerikaanse golfacademie met de naam *Chuck Will Golf Academy* stuitte, dacht ik dat deze naar de nachtzwaluw was genoemd. Dit bleek fout te zijn: ze was naar de eigenaar vernoemd³.

In veel platen en zo ook in deze, schilderde Audubon een door hem waargenomen aspect van het gedrag van deze vogels. Hier betreft het hun relatie tot slangen. Omdat deze nachtzwaluw in het zuidoosten van de Verenigde Staten broedt² en door Audubon in de staat Louisiana werd geschilderd, moet de afgebeelde slang ook uit dit gebied afkomstig zijn.⁴ In beide edities is in het onderschrift van de platen ook de populaire naam van de slang weergegeven: 'Harlequin Snake', oftewel de 'harlekijnslang'.

De tekening moet gezien Audubon's werkwijze zowel wat patroon en kleuren betreft als met betrekking tot de maten van de slang precies met de werkelijkheid overeenkomen. Zowel het patroon en de vorm van de rode, gele en zwarte banden op het lijf, het patroon van de kop en dat van de staart met de ontbrekende rode banden, zullen karakteristiek zijn.

De werkelijke breedte van het in Figuur 1 afgebeelde deel van de tekening is ongeveer 53 cm (tegen ongeveer 64 cm voor de breedte van de bladspiegel). Door met een nylon touwtje de slang op de tekening uit te meten, waarbij ik vanzelfsprekend de loodrecht op het blad van de tekening staande component miste, en door te rekenen, blijkt dat het afgebeelde dier iets meer dan 54 cm lang was. Over deze slang vertelde Audubon het volgende (Bowen Royal Octavo, prent 41):⁵

common first name, while 'Will' does also occur as a family name. Examples of the combination do exist too. On this search I encountered a golf academy at Dulles, VA, USA called *Chuck Will Golf Academy*. Initially I thought that the Academy was named after the bird. I was wrong since it appeared to have been called after the name of its owner.³

In many paintings Audubon pictured an aspect of bird behaviour he had observed. In this painting and print it concerns their behaviour with regard to snakes. This nightjar breeds in the south-eastern United States.² Since Audubon painted it in Louisiana the snake must have been one of its inhabitants.⁴ The name of the snake is written in the subscript to both editions of the plate as: 'Harlequin Snake'.

Audubon's method of working with a precise rendering of the details of colour and pattern as well as to the sizes of his animate objects caused his paintings and the resulting Havell prints to exactly correspond with reality. For the snake this implies that colour and pattern of the rings around the body, pattern and shape of its head as well as the missing red rings on its tail all characterize the snake.

The true width of the drawing as pictured in Figure 1 is about 53 cm against the about 64 cm width of the page itself. On a print I measured the width of the illustration and I used a nylon cord to measure the printed length of the snake (missing the page perpendicular component, of course), from which followed that the actual length of the snake must have been somewhat more than 54 cm.

At Plate 41 of the Bowen Royal Octavo edition Audubon gives the following commentary with regard to the snake:⁵

'Chuck-will's-widow heeft een sterke afkeer van elke slang, ook van de ongevaarlijke. Ofschoon deze vogels niet in staat zijn een slang te verwonden, strijken zij er altijd bij neer en proberen het dier te verjagen. Zij doen dit door hun gigantische bek te openen en een krachtig gesis te produceren. Nadat ik van enkele van deze gebeurtenissen die in de vroege schemering plaatsvonden getuige was geweest, kwam ik op de gedachte de vogels bij deze bezigheid af te beelden. Het mooie slangetje dat tussen de twee nachtzwaluwen, een mannetje en een wijfje, in over een dode tak gleeed, wordt gewoonlijk de 'Harlekijnslang' genoemd. Dit dier is, naar ik meen, volslagen ongevaarlijk.' (vertaling AAV)

Dit laatste bleek niet het geval te zijn.⁶ Audubon's tijdgenoten merkten waarschijnlijk al op dat de harlekijnslang een koraalslang is (Steiner l.c. 241). Op basis van de bovengenoemde gegevens en de tekening moet het inderdaad de harlekijnkoraalslang *Micrurus fulvius*⁶ zijn. In volwassen toestand bereiken zij een lengte van ongeveer 60 cm, waaruit volgt dat het afgebeelde dier volwassen is. Hoewel de harlekijnkoraalslang ook een goede klimmer is, wijst de stompe slanke kop op haar gravende levenswijze.

Koraalslangen zijn heel giftig. Hun gif lijkt op dat van de cobra en werkt op het zenuwstelsel in waardoor het verlammingen veroorzaakt, o.a. van de ademhalingsspieren. Vanwege de verborgen leefwijze van de Noord-Amerikaanse koraalslangen en door hun relatief kleine bek, worden mensen niet vaak gebeten⁷. Maar wanneer dat gebeurt, is de sterftkans groot. Tegenwoordig zijn er echter goede antisera beschikbaar, waardoor de sterfte sterk is afgenomen.

'The Chuck-will's-widow manifests a strong antipathy towards all snakes, however harmless they may be. Although these birds cannot in any way injure the snakes, they alight near them on all occasions, and try to frighten them away, by opening their prodigious mouth, and emitting a strong hissing murmur. It was after witnessing one of these occurrences, which took place at early twilight, that the idea of representing these birds in such an occupation struck me. The beautiful little snake, gliding along the dead branch, between two Chuck-will's-widows, a male and a female, is commonly called the Harlequin Snake, and is, I believe, quite harmless.'

Well, that appeared not to be the case,⁶ since the harlequin snake was already noted to belong to the family of coral snakes (Steiner l.c. 241). Based on the mentioned data the snake must have been the harlequin snake *Micrurus fulvius*,⁶ also named Eastern coral snake. The pictured snake is an adult, since it reached the adult length of about 60 cm (two feet). Although the harlequin snake is a good climber its blunt head and cylindrical body show that it is a fossorial snake leading a burrowing life.

Coral snakes are quite venomous. Their venom is comparable with that of the cobra and it causes paralysis (such as of respiration) by its action on the nervous system. Bites are rare, due to their fossorial way of life and their relatively small head.⁷ But the mortality rate upon a bite is high. The present-day availability of an effective antivenin has reduced the mortality rate considerably, however.

Beautiful red, black and yellow or white bands around the body characterise the

De twee in het zuiden van de Verenigde Staten levende koraalslangen worden gekenmerkt door het bezit van fraaie rode, zwarte en gele of witte ringen. Zo komt in de nabijgelegen staat Arizona *Micruroides euryxanthus* voor, de Arizona koraalslang. Deze heeft dezelfde banden, maar meestal met witte in plaats van gele banden.⁸ Ook de bandvolgorde over het hele lijf, inclusief het wat andere patroon van de kop en de staart, komt met dat van de harlekijnkoraalslang overeen.

Sommigen onderscheiden twee ondersoorten van *Micrurus fulvius*: *Micrurus fulvius fulvius* met meestal geelgekleurde ringen, die in Louisiana leeft en een Texaanse tegenhanger met meestal witte ringen, *Micrurus fulvius tener*.⁹ Anderen beschouwen deze dieren als aparte soorten *Micrurus fulvius* en *Micrurus tener*.⁷

Door nabootsing (mimicry) lijken sommige ongevaarlijke slangen sterk op deze koraalslangen. De Sonora graafslang *Chionactis palarostris* bijvoorbeeld, heeft banden in deze kleuren, maar met een wat ander verdelingspatroon.¹⁰ Ook is verwarring mogelijk met sommige soorten uit het geslacht *Lampropeltis*, de konings- en melkslangen, zoals de Louisiana melkslang *Lampropeltis triangulum amaura* in Louisiana.¹¹

Ezelsbruggen zoals *Als geel raakt rood, speel je met de dood*¹¹ (ook met wit in plaats van geel) om onderscheid te kunnen maken tussen gevaarlijke en ongevaarlijke leden van deze families, zijn onbetrouwbaar (Platen in Greene, 1997, blz. 226). Om levensgevaarlijke situaties te vermijden, dient men het patroon per diersoort precies te kennen.⁷

coral snakes living in the Southern part of the United States. The Arizona coral snake or Western coral snake *Micruroides euryxanthus* has about the same pattern of bands, especially on the tail, and similar colours, though usually with white rings instead of yellow.⁸ Some recognize two subspecies of *Micrurus fulvius*: *Micrurus fulvius fulvius*, the usually yellow banded coral snake living in Louisiana, and *Micrurus fulvius tener*, which is often white banded instead of yellow and is found in Texas.⁹ Others consider these animals to belong to two different species *Micrurus fulvius* and *Micrurus tener*.⁷

Non-poisonous snakes with comparable banding patterns mimicking the coral snakes also exist in these regions. An example is given by the Sonoran shovel-nosed snake *Chionactis palarostris*.¹⁰ Some members of the genus *Lampropeltis* or kingsnakes also show a coral-snake-like pattern. In Louisiana this situation applies to the milksnake *Lampropeltis triangulum amaura*.¹¹

Rules of thumb to differentiate between poisonous and non-poisonous snakes, like *Red touch yellow, kill a fellow*¹¹ (where yellow may be white), are fallible (see the pictures in Green, 1997, p. 226); one just has to know the snake patterns in detail to avoid dangerous situations.⁷

In this paper attention has been given to imitations in colour and shape (mimicry) as well as to imitations of the sounds (onomatopoeia) made by birds. We Dutchmen have not been as inventive as the Anglo-Saxons with regard to the imitation of the sounds of birds in our language. Examples are given by Dutch names such

In dit artikel komen zowel nabootsing in kleur en vorm als klanknabootsing aan de orde. Nu zijn wij wat vogelnamen betreft bepaald niet zo fantasieerijk geweest als de Angelsaksen. Wij houden het op één-, twee- en maximaal drielettergrepige klankcombinaties die geen eigen betekenissen hebben, maar puur de klank van de vogel nabootsen, wat overigens ook voor veel klanknabootsing in andere talen opgaat. Ik denk hierbij aan vogelnamen als 'grutto', 'kluut', 'koekoek', 'kanoet', 'kievit', 'oehoe', 'tureluur', 'karekiet' en 'wielewaal'. Een toegevoegde 'eigen betekenis' komt bij mijn weten uitsluitend voor in de geïmporteerde naam 'killdeerplevier'. De Engelse naam 'killdeer' is te vertalen als een bevel: 'Dood het hert'. Ik vraag mij af of achter zulke klanknabootsing een ezelsbrug schuilging en -gaat. De Amerikanen hebben zelfs voor twee nachtzwaluwen een dergelijke onomatopoeie bedacht. De eerste is de reeds genoemde door 'Chuck Will's weduwe' te vertalen naam voor de nachtzwaluw *Caprimulgus carolinensis*. De tweede is de 'Whip-poor-will'; oftewel 'Geef arme Wil een stevig pak slaag'. Dit is de populaire naam voor de nachtzwaluw *Caprimulgus vociferus* (letterlijk de 'schreeuwende geitenmelker'). Opnamen van beide vogelgeluiden zijn op de *Alles over vogels*, website van het Ornithologisch Laboratorium van de Cornell Universiteit te beluisteren (referenties 2 en 12). Na enige oefening zijn de genoemde klanknabootsing goed te verstaan.

Ter afsluiting is het de moeite waard te lezen wat Audubon zelf over het geluid van de door hem geschilderde nachtzwaluw schrijft¹ (vertaling AAV):
'Omstreeks half maart weergalmen de bossen in Louisiana van de welbekende klanken van deze interessante vogel. Zodra de

as 'grutto' (godwit), 'kluut' (avocet), 'koekoek' (cuckoo), 'kanoet' (knot), 'kieviet' (peewit), "'oehoe' (eagle owl), 'tureluur' (redshank), 'karekiet' (warbler) and 'wielewaal' (golden oriole). Such otherwise meaningless names also abound in the English language. To my knowledge only one onomatopoeic bird name exists in Dutch that contains an additional meaning. We do have this name on loan from the English language, however. It concerns the 'killdeerplevier' (killdeer), which contains the imperative 'Kill the deer!' I suppose the name to be a kind of 'mnemonic onomatopoeia'. In the USA people have constructed at least two mnemonic onomatopoeia, both considering a nightjar species. One is the already discussed *Caprimulgus carolinensis* or Chuck-will's-widow. The other is the 'Whip-poor-will' *Caprimulgus vociferus* (literally the shrieking goat milker) with the mnemonic imperative 'Give poor Will a beating'. Records of the sounds of both birds may be listened to on the Cornell Lab of Ornithology *All about birds* website (references 2 and 12). It does not take long to hear them cry the mentioned mnemonic onomatopoeia.

It is worthwhile to end this paper with Audubon's own comments on the sound of Cuck-will's-widow:¹

'About the middle of March, the forests of Louisiana are heard to echo with the well-known notes of this interesting bird. No sooner has the sun disappeared, and the nocturnal insects emerged from their burrows, than the sounds, 'chuck-will's-widow', repeated with great clearness and power six or seven times in as many seconds, strike the ear, bringing to the mind a pleasure mingled with a certain degree of melancholy, which I have often found very

zon onder is en de nachtactieve insecten uit hun schuilplaatsen tevoorschijn zijn gekomen, wordt het oor getroffen door de 'Chuck-will's-Widow'-geluiden, die steeds een zevental keren in evenzoveel seconden heel duidelijk en krachtig worden herhaald. Deze geluiden, die je een met een zekere graad van melancholie vermengd, geestelijk genoegens verschaffen, ervoer ik vaak als bijzonder kalmerend. In alle gevallen kondigden de geluiden van deze nachtzwaluw een vredige en kalm verlopende nacht aan. Meer dan eens bedacht ik mij dat deze geluiden de luisteraar tot rust verleiden.'

soothing. The sounds of the Goatsucker, at all events, forbode a peaceful and calm night, and I have more than once thought, are conducive to lull the listener to repose.'

References

Greene, H.W., 1997. *Snakes. The evolution of mystery in nature*. University of California Press, Berkeley, etc.

Steiner, B., 2003. *Audubon art prints; a collector's guide to every edition*. University of South Carolina Press, Columbia SC.

References, Internet (May 2008)

- ¹ http://www.audubon.org/bird/boa/F4_G1a.html
- ² http://www.birds.cornell.edu/AllAboutBirds/BirdGuide/Chuck-wills-widow_dtl.html
- ³ <http://www.dullesgolfcenter.com/sites/courses/view.asp?id=383&page=11766>
- ⁴ <http://ci.baton-rouge.la.us/dept/animal/venomous.htm>
- ⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/Micrurus_fulvius
- ⁶ http://www.audubonhouse.org/audubon/octavo/detail.cfm?image_id=0041
- ⁷ http://en.wikipedia.org/wiki/Coral_snake
- ⁸ <http://www.californiaherps.com/noncal/soutwest/swsnakes/pages/m.e.euryxanthus.html>
- ⁹ http://www.blairsociety.com/mc/Lifelist/Snakes/DORs/Larger/Micrurus_fulvius_tenerL.jpg
- ¹⁰ <http://pick4.pick.uga.edu/mp/20q?search=Chionactis+palarostris&guide=Snakes>
- ¹¹ [http://www.bugsinthenews.com/Texas Snake Web/Louisiana Milk Snake \(Lampropeltis triangulumamaura\) East Texas 033007 Gail and Bill.htm](http://www.bugsinthenews.com/Texas Snake Web/Louisiana Milk Snake (Lampropeltis triangulumamaura) East Texas 033007 Gail and Bill.htm)
- ¹² http://www.birds.cornell.edu/AllAboutBirds/BirdGuide/Whip-poor-will_dtl.html

Mooie foto's bevinden zich op de websites 8 tot en met 11 (januari 2008).
Websites 8 through 11 contain beautiful pictures (January 2008).